

Одлазак Миливоја Стаменковића

У ноћи између суботе и недеље, престало је да куца срце великог заљубљеника рагбија Миливоја Стаменковића Мише, дугогодишњег рагби играча, тренера и председника Рагби 13 клуба Морава Гепарди из Лесковца. Миливоје је изненада умро у 71. години, кујући планове како да за своје Гепарде обезбеди средства да на пролеће одиграју неку утакмицу са Бугарима.

О његовој играчкој каријери можда најбоље говори он сам, у књизи "10 година постојања рагби клуба Гепарди" којом је клуб из Лесковца обележио овај мали јубилеј:

''Рођен сам после рата 1946. године на Дорћолу у Београду, и као сва деца рођена у том периоду, волео сам да посећујем зоолошки врт и да се бавим спортом. Са 12 година играо сам фудбал за пионире ФК Раднички из Београда, који је тада тренирао и играо утакмице на стадиону у Дунавској улици на Дорћолу. Једног дана када сам дошао на тренинг, запазио сам крупне момке како између себе играју мени неку непознату игру са лоптом која је личила на јаје. Помислио сам да им је камион прешао преко лопте и тако је деформисао. Замолио сам економа ФК Радничког, чика Бору, да им да фудбал да нормално играју. Он се насмејао и рекао ми је да је то рагби и да се тај спорт игра баш са таквом лоптом. Дечија радозналост ми није дала мира, па сам отишао да изблиза погледам какав је то спорт. Рагби ме је одмах освојио и у њему сам остао до дан данас, преко 50 година.''

Из тих дечачких дана у Радничком, Миливоје који је у то време био најмлађи играч рагбија 13 у СФР Југославији, сећао се неких играча и нихових надимака: Тата Рат, Уметник, Шиља, Пера лопов. За сениорски, у том тренутку, једини тим, дебитовао је са непуних 15 година. Памти многа имена, а са многима је и касније, играо. Браћа Витас, Драган Васиљевић Кинез, Миодраг Леова, Будимир Томановић Тамба, Милош Маринковић Миша госпођица.

У Радничком је остао све до 1964. године. Последње три године клуб се звао ЈРБ јер се фузионисао са Бродарцем. Од 1964. Миша је своју рагби каријеру наставио у Змају, све док се клуб није угасио. Миливоје на наговор другова прелази у Рагби клуб Сингидунум, где остаје све до његовог гашења 1972. године.

РК Сингидунум 1967. – Миливоје Стаменковић стоји први с десна.

Након гашења Сингидунума 1972. године, живот га је одвео у другом правцу, али Миша није заборавио рагби. На наговор свог клубског друга из Сингидунума, Станислава Колунџије, активира се се БРК-у 1983. године, где заједно са Сашом Андрићем и Драганом Павловићем води кадетску селекцију клуба, са којом осваја три титуле Првака Југославије.

Нажалост, почетком деведесетих поново напушта рагби. Живот га је одвео у Лесковац. Често се жалио да је једино што му недостаје у Лесковцу рагби, па је тако 2005. године, покренуо

први рагби клуб у овом граду ОРК Морава Гепарди. Са Гепардима је освојио две титуле у Купу Србије 2008. године. У конкуренцији петлића и у конкуренцији кадета. Више пута је за свој пожртвован рад добијао признања како у рагби свету, тако и од локалне самоуправе, која га је 2007. године прогласила најбољим тренером Јабланичког округа. Од 2010. године клуб прелази у Рагби 13 федерацију Србије, где се Гепарди такмиче у Другој лиги Србије. Своју огромну љубав према рагбију пренео је и на своје синове Александра, Милоша и Милету, који од малих ногу тренирају рагби.

Сахрана Миливоја Стаменковића биће у уторак 29.11.2016. године у 12.00 сати на гробљу у Лесковцу.

Миливоје Стаменковић у средини (плава мајица) са својим играчима